

rest sis folast wet joma. Eggal hommungul ja öddangul sattewa nemma pölvile mahha nink anniwa omma henge Issa kätte soame-litkun palwussen. Neljapäival, kui nälg ja oht iks surembas lännu, sis näggiva hommungul warra ütte ülge liggi tullewat, nink nemma sajewa tedda ärratappa. Pu-tükk olliwa nemma enne jo merrest samu, nink seddamaid wöttiwa tuld ülles nink küttsasiwa sedda lihha, nink anniwa tenno Jummalale, et nemma sõnus saiwa. Ent ikkes wastne waiw ja hädda tulli waiste päle. Wäga fange tuul hommungo poolt naksit neid Some-merre pole tagasti ajama, sure laine nink jää-tükk, mes tuul mannu aitje, häetiwa kord korralt neide jää varve nink se sai-je iks wåhhembas, nink sen suren häddan, kui ennamb es loda surmast paseda, sis and üts neist tödisele nouwo, üttelisse henda merre pohja heita, nink waiwale nida otsa tetta. Ent peake jái se furri mottte mahha nink ütsiwa ne waise üts töissele: ei mitte nida! kuis meie omman önnetusen weel särast suurt pat-tu Issanda wassta tahhasse tetta! Se jää-tük, kui 3 eht 4 sulda kige pitti, nink et neide par-wekenne es saas kohhalt katski pörrutetus, sis soksiwa nemma lumine temma våål kow-waste finni, nink lätsiwa kige väiwa weerd möda ümbreringi. Sis nemma saiwa ka lämmet, sest fange külmi tahtsi neid jo ärrawöt-ta. Poolpäiva hommungul näggiva sure romoga ütte saart; tuul aitje neid liggemba-

se nink waiwatu süddaa üllendeti römun ja tenno palwussen Jummala pole; nink nüünd lodirwa nemma ärrapästmist sada. Ent tuul käänd öddangul jälle, nink pea olliwa nemma jälle sure merre sissen.

Wimate sis eespäival päle lõuna, — se olli üttesas päiw, et suren häddan olnu, — näggiva nemma Some-ma randa. Kui neide weikeste saare wahhele saiwa, mes kāris nimmitetas, sis näggiva paljo ülge. Sure julgussega naaksiwa neid nüünd tapma, nink saiwa 5 tükk kätte.

Öddangul olli se saar, nimmeega Pil-sing, mes 25 wersta Helsingworts linast ärra om, neide silmi een. Rand olli jää-tükkega täüs nink es sa nemma ennamb eddesti. Sis nemma astsiwa Jummala nim-mel ommast jää-parwest mahha, kui nemma 9 väiwa våål olnu suren ohhun, ent kui Issanda arm neid siski ellun olli hoitnu. Nüünd tahtsiwa kaeda üttest jää-tükki töise päle karrada, seni kui ranna mannu saasse. Ent se poismees es jōiwa ennamb kondi, nemma piddiwa tedda sis kapluga henne per-ran weddama. Nink kui nemma tedda ennamb nida es jōiwa weddada, sis na jätti-wa tedda wimate sure soame walluga sinna jää päle mahha. Ent nemma säädstiwa weel enne pikka ort mannu, ötsekui mārgis ülles, et kowwest sedda kottust wois nättia ja ärra-löida.

Sure waiwaga lätsiwa nemma nüünd eddesti, mõnnikord romaden kottuli maan